

Ajánlás

*„Minden írástudó, aki jártas a Mennyek Országának tanításában
hasonlít a családtyához, aki kincseiből újat és régít szed elő.”
(Mt 13,52)*

Jézus tanítókról, írástudókról szóló megállapítása különösen is áll Szabó Ferenc jezsuita teológusra, aki költő, publicista, rádióműsor-szerkesztő, folyóirat-főszerkesztő is egy személyben. Több mint fél évszázad terméséből, annak fő vonulatából a régi megállapításokat új megvilágításba helyezve gyűjtötte össze írásait ebbe a kötetébe. Teológiai munkáit papnövendék korom óta haszonnal olvastam és forgattam, az abból az időből való levélváltásunkat is nagy becsben tartva őrzöm.

Ez a válogatás elsősorban a 20–21. század „forró pontjait” járja körül, hit és hitetlenség, keresztény identitás és reménység kérdését nagyszerű emberi világitótornyokkal példázva.

Több tanulmány Prohászka Ottokár és Mindszenty József alakját állítja reflektorfénybe, ők mindketten viták keresztüzébe kerültek, s kerülnek olykor ma is, noha erkölcsiségükben kétségtelenül a legmagasabb keresztény életideált valósították meg. Prohászka mint lánglelkű szónok, elmélyült teológus és a kor kérdéseire reflektáló szociális apostol, Mindszenty József, a sokat támadott „fehér vértanú”, hitvalló főpapként jelenik meg ebben a műben, akinek apostoli tevékenységét az 1940/50-es években az ifjú Szabó Ferenc itthon lelkesen követte, majd mint a Vatikáni Rádió munkatársa és a pápák tolmácsa közelről megismerte az Ostpolitik legvitatottabb mozzanatát, a „Mindszenty-kérdés megoldását”. Bár Mindszenty bíboros sokszor szemben állt a Vatikán keleti politikájával, a szerző és a magam meggyőződése is az, hogy az egyházpolitika nem tartozik a tévedhetetlen tanítások közé, és az idő a hercegprímást igazolta. Reméljük, hogy boldoggá avatását ez a kötet is előmozdítja.

A könyv fejezetei rávilágítanak Szent II. János Pál munkásságára és a még élő, ám már lezártnak tekinthető nagy teológus XVI. Benedek pápáéra. Ferenc pápának, rendtársának műveit – érthetően, a végleges értékelés igénye nélkül – rokonszenvvel mutatja be a szerző.

Különösen is időszerű – készülve a 2020-as Eucharisztikus Kongresszusra – a múlt-ra visszatekintő, az ökumenikus párbeszédben is nagy jelentőségű Eucharisztia teológiájának összefoglalása.

A keresztény reménységnek hangot adva Szabó Ferenc kedves teológusának, Teilhard de Chardinnek jövőképevel zárja könyvét, aki az egyetemes fejlődést, az evolúciót mint Ómega-pontban a Föltámadt Krisztusban jelöli meg.

Az összefoglaló tanulmánygyűjteményt különösen is ajánlom azoknak, akik az elmélyült keresztény irodalmat és a szakteológiát kedvelik, mert keresztény szellemi körképét kapják annak, hogyan értelmezi korunk az idők jeleit.

*Bábel Balázs
kalocsa-kecskeméti érsek*